

László
nagyváradai megyéspüspök körlevele

VI. / 2011

Nr. 2362/2011.
KARÁCSONYI ÜZENET

„Sok ízben és sokféle módon szólt egykor Isten az atyákhoz a próféták által. Most, a végső napokban Fia által szólt hozzánk...” (Zsid 1,1-2).

Krisztusban szeretett testvérek, kedves ünneplő hívek! Karácsonyi hangulatban írhatta Szent Pál apostol ezeket a sorokat, megosztva a zsidókból lett keresztényekkel azt a csodálatos élményt, amely Isten kinyilatkoztatásából és annak felismeréséből fakad, Aki közvetlen módon belépett az emberiség történelmébe, emberré lett, hogy ezáltal a világ megtapasztalja és hirdesse: *„Velünk az Isten!”*. Fontosnak tartja továbbadni ezt a hírt, mert ez alapozza meg az új kereszténynek további életét, ez segíti elő haladását a hitnek az útján és ez tárja fel előtte Istennek igazi vonásait, aki nem embertől távoli jelenlétben, hanem egészen közélről ismeri meg az emberi sorsot és közvetlenül keresi meg a megváltásra szoruló embert.

Ezt sugallja nekünk is a karácsonyi hangulat és mindaz, ami ilyenkor a betlehemi jászol körül történni szokott. Mert valójában karácsonyi hangulatról csak ott beszélünk, ahol megtalálható a betlehemi jászol és benne a Gyermeke, akiben maga Isten mutatkozott meg és lépett a világunkba. Ezért mély tisztelettel és imádással közelítjük meg templomainkban vagy lakásainkban vagy éppen a tereken az egyszerű otthon megjelölő betlehemet és átérezzük azt, hogy megérint az a **titokzatos szentség**, amelynek forrása nem más, mint az első Betlehem egyszerűsége és szépsége, ahol angyalok hirdették az egész világnak *„Velünk az Isten!”*. Igen, Titokzatos Szentség, mely eltölti Betlehemet és az egész világot; eloszlatja a kételyeket, megoldja a kérdéseket, felbátorítja a keresőket és békével tölti el mindazokat, akiknek szemük és szívük van ahhoz, hogy a Gyermeke tiszta, szép arcán, gyengéd és kedves vonásain, magát az Istent lássák, leboruljanak előtte és imádják Őt.

Egy kedves kis történet segíthet bennünket ennek a titoknak megértésében. Az édesanya aludni viszi gyermekét. Megöleli őt, de a gyermek nehezen szakad el tőle. Az édesanya ágyba fekteti, betakarja, integet neki és eloltja a villanyt. A gyermek megszólal: *És most maradjak itt egyedül a sötétben? Igen*, mondja az anya, *de te nem is vagy tulajdonképpen egyedül, mert Isten és az angyalok veled vannak! Igen*, válaszol a gyermek, *tudom hogy velem vannak, de én mégis egy olyan valakit akarok magam mellé, akinek arca, szép arca van, mint amilyen a tiéd, édesanyám!* Ennek a gyermeknek nem elég csak azt tudnia, hogy valaki gondját viseli és figyelemmel kíséri őt. Neki szüksége van arra, hogy lássa azt a valakit és reá tudjon mosolyogni.

Az emberi kapcsolatok színterén meghatározó szerepe van a személyes találkozásnak és ezen belül is az egymásra tekintésnek. Igaz, hogy a mai modern világ már annyira fejlett, hogy sokszor nem is veszi igénybe ezt a rád- vagy rám-nézést, tekintést. Ott van a telefon, az SMS üzenet, az e-mail és még a többi csatorna, amelyeken korlátlan mennyiségben folyik az információ. De nincs a személyes kapcsolat, nincs jelen az arc, nem tapasztalható meg a szemnek a ragyogása, az arcnak komoly vonása, vagy a mosolynak szépsége. Vagy ha igen, akkor amit a kicsiny képernyőn látunk az nem az igazi, hanem egy ismerős de mégis távoli személy. A gyermeknek szüksége van a közeli arcra, hogy biztonságban tudja magát. A fiatalnak is kell egy ilyen arc, hogy megérezze, figyelnek rá, az ő vívódásaira és megértik őt. A felnőtt ember is arcán hordja a gondokat és terheket, de megelégedettségének és örömeinek vonásai is itt körvonalazódnak. És milyen gyógyító és vigasztaló kisugárzása van egy, a beteg vagy szenvedő fölé hajolt arcnak. Semmi e világon nem helyettesítheti az arcnak szép és tiszta vonásait.

Mennyire valóban tükrözi vissza a gyermeknek a vágya azt, ami benne van emberi természetünkben és amire Isten is oly nagy figyelmet fordít. És ilyenkor, Karácsonykor, Isten éppen erre a vágyunkra válaszol: **megmutatja nekünk az Ő arcát**, reánk mosolyog és ártatlanságával, szép tiszta vonásaival megnyugtat bennünket. Mert Istennek valódi arca van. A betlehemi kisdobozban Ő tekint reánk. Tehetetlen és az emberi gondoskodásnak kiszolgáltatott teremtmény által néz bele Isten a mi életünkbe és meg akarja ragadni azt, ahogyan a kicsiny gyermek tekintete is lenyűgözi mindazokat, akikkel szemének tiszta sugara és villogása találkozik.

De lehetséges-e az, hogy a mi szabadulásunk, megváltásunk, egy ilyen kisgyermektől induljon? Ezt kérdezik sokan, akik megkérdőjelezzik Isten megnyilvánulásának ilyen útját. Hiszen a szabadulás, a megváltás a hatalmasoknak az ügye. És a befutottaknak és sikereseknek, a nagy bölcseknek és tekintélyeseknek a hatásköre, akik felszabadító és megváltó ígéreteikkel elhalmozzák ugyan a világot, de nyugtalan és legtöbbször eredménytelen várakozásba szorítják a megváltásra és szabadulásra várókat.

Karácsony ünnepe nem ilyen ígéretekről beszél, hanem felidézi és visszhangozza a próféták jóslatát, amely már beteljesült „*mert megszületett a Megváltótok, az Úr Krisztus, Dávid városában.*” (Lk. 2, 11). Isten arca testet öltött és emberi vonásokban jelent meg. S mivel annyira emberközelinek mutatta meg magát, biztonságba helyezett bennünket. Tekintetével megalapozta emberi tartásunkat, mert megtestesülése óta nem a kiszolgáltatottságban, hanem az Ő gondviselészerű szeretetében tudhatjuk magunkat. Félemeink és szorongásaink feloldódnak az isteni arc sugárzásában, mert Isten barátságának adja jelét. Megteszi felénk a megmentő lépést, amikor a hiteles isteni képpel ajándékoz meg bennünket. Mert a betlehemi Kisded, Isten tökéletes ikonja, belső világának és ősakaratának visszatükrözése. Karácsony tehát megmutatja nekünk, milyen is valójában az Isten, ahogyan Szent János evangéliumának prológusa is mondja: „*Istent soha senki sem látta; Isten egyszülöttje, aki az Atya kebelén van, ő nyilatkoztatta ki.*”

Kedves Ünneplő Testvérek! Itt van Karácsony fényes ünnepe, amely bennünket is elcsendesedésre int, amikor Isten közöttünk megjelent arcát és annak szép tiszta vonásait keresem a betlehemi jászolban, az oltáron a szentmiseáldozatban, de nem csak itt, hanem a reám mosolygó embertársamban, a gyermekek csillogó szemében, a segítséget tőlem remélő szenvedőben. Mert Isten arcát hordozzuk magunkban, bár sokszor komoran és borúsán, elrejtve annak szépségét vagy torzképpé alakítva annak eredetiségét. Isten az eredeti szépségre hív meg bennünket Karácsony ünnepén, amiért is Krisztus születésének ünnepe az újjáteremtésnek a napja. Innen van az a titokzatos szentség, amely meghitté, szépé és áldásossá teheti ünnepünket. Csak az, aki nem akarja felfedezni Istennek az arcát, csak az szomorkodik Karácsony ünnepén. Csak az, aki nem hisz az emberi arc isteni vonásaiban, csak az marad távol karácsony örömétől. Csak az, aki nem érti a mosolynak és a ragyó szemeknek az üzenetét, marad üres lélekkel Karácsony ünnepén. Tegyük meg hát a lépést magunkért és egymásért, ahogyan Isten is megtette érettünk. Nézzünk egymásra úgy, hogy felfedzhessék arcunkon Isten szeretetét és jóságát. Ha pedig nem mernénk, mert gyengének éreznénk magunkat, siessünk a jászolhoz és ott kisimulnak arcunk vonásai.

Főtisztelendő Paptestvérek! Tisztelendő Szerzetesek és Szerzetesnők! Kedves Híveim! Ilyen hittől gazdag és bizalommal teljes karácsonyi ünnepet kívánok mindenkinek. A reánk tekintő Isten legyen szeretetünknek megalapozója és reményünknek forrása a szent ünnepek alatt és a következő időben is.

Főpásztori áldással.

Nagyvárad, 2011. Karácsonyán

†László s.k.
megyéspüspök

(*Felolvasható Karácsony első vagy második napjának minden szentmiséjén.*)

Nr. 2363/2011.

AZ ELMŰLT ÉV PASZTORÁLIS TEVÉKENYSÉGEIRŐL

Későre járt már az idő, amikor odaléptek hozzá tanítványai és figyelmeztették: „A vidék elhagyatott, az idő is eljárt. Bocsásd el őket, hogy a környékbeli tanyákra és falvakba mehessenek, s ennivalót vegyenek maguknak.” Ő azonban így válaszolt: „Ti adjatok nekik enni!...” (Mt. 14,14-16).

Főtisztelendő Paptestvéreim! Kedves jó Testvéreim!

Életünk rendjéhez tartozó belső igényből az évek fordulóján visszatekintünk az elmúlt esztendőre és számba vesszük annak eseményeit, hogy az elkönyvelt tapasztalatok majd segítségünkre legyenek az előttünk álló feladatok vállalásában és a rendelkezésünkre álló idő értelmes, üdvös kihasználásában. Így mérlegelve, a keresztyén ember felismeri az egyéniségéhez tartozó korlátokat, amelyek kibontakozásában akadályozzák. Ugyanakkor ráébred a nagy lehetőségekre is, amelyeket az élet mindenkinek tartogat, és amelyek mint kegyelmi adományok elfogadásra és kamatoztatásra várnak.

Jézus találkozása az őt kereső tömeggel, megjeleníti azt a lelkiállapotot és hangulatot, amely a mai ember életét is meghatározza. Mert ez nyilvánul meg abban, amikor a kimerültségig vezető hajsza és rohanás, a törtetés és törekvés állandó nyugtalanságba burkolja az egyénnek, a családoknak és az egész társadalomnak az életét. Mintha már nem is adódna lehetőség arra, hogy az ember felfedezze azt a szabadságot, amelynek fényében és erejében, saját méltóságához illően tudna gondoskodni magáról és a világról, miközben hivatása szerint törekedne a jelent biztosítani és a jövőt megalapozni.

Jézus jelenléte az emberek között egészen új kilátások elé helyezi a tömeget. Még azok is, akik aggódnak és gondjaikkal hozzá fordulnak, a Mester szavára felszabadultan cselekszenek és így térnek vissza az emberekhez. Az Úr jelenléte biztonságot nyújt számukra, az Ő szava pedig megnyitja a „szükséges táplálék” forrásait mindenki előtt.

Az elmúlt 2011. esztendőben erre a krisztusi jelenlétre próbáltuk irányítani egész egyházmegyénk figyelmét. Gazdag választékú rendezvények által lelkipásztorok és hívek, fiatalok és felnőttek, családok és egyházi munkatársak, nevelők és oktatók, az Egyház küldetésében szerepet vállaló világiak, hivatásos vagy önkéntes szolgálatteljesítők és még sokan mások felfedezhették azt, hogy az Egyház, mint szerető anya, magához öleli gyermekeit, gondoskodik róluk és számít rájuk Isten országának építésében. Ezért voltak fontosak a személyes találkozások, hisz ilyenkor a méltó elismerés és köszönet mellett minden alkalommal kihangsúlyozásra került az összefogásnak és összetartásnak fejlesztő és megtartó ereje. Így megfogalmazódhatott mindenki számára: *Az Egyházban otthonra találok! Az Egyházban mindenki fontos! Az Egyházban számítanak rám! Érdemes az Egyházban Istenért és az emberekért gondolkodni, tervezni és cselekedni!*

Mérlegelve az eddigi tapasztalatokat, amelyek a lelkes és bátor továbblépésre ösztönöznek bennünket, az az ötlet támadt, hogy kézzelfoghatóan is foglaljuk össze az elmúlt év rendezvényeit. Így született meg egy olyan anyaggyűjtemény, képekkel és rövid leírásokkal, amelyet arra szántunk, hogy jelzésként, köszönetünkkel és meghívásunkkal együtt, kedves paptestvéreim minden meglátogatott családnak ingyenesen átadjanak az ilyenkor szokásos házszentelések alkalmával. A krisztusi jelenlét örömét próbáljuk ezáltal is bátorító üzenetként eljuttatni kedves híveinkhez, hogy legyen az sok kegyelemnek és áldásnak a forrása a következő esztendőben. Az események felsorolása és bemutatása által nem reklámozni akarjuk magunkat a világ előtt, amely amúgy is a reklámok áradata alatt él. Inkább arra szeretnénk rámutatni, ami lehetőségként előttünk áll – „*Ti adjatok nekik enni!*“ (Mk14,16) –, és arra a szerepvállalásra, amelyre a mai Egyháznak és a holnapnak is szüksége van részünkről. Legyenek ezek a beszámolók, vallomások nem csak visszatükrözői egy év eseményeinek, hanem megalapozói annak, amit a jövőben vállalni és megvalósítani akarunk a családban, a plébániális közösségben, az egyházmegyénk nagy családjában és az egész Egyházban.

„*Ti adjatok nekik enni!*“ (Mk14,16). Kívánom kedves paptestvéreimnek és híveimnek, hogy a jézusi bátorítás szellemében merjenek továbbra is velünk lépni Isten és az emberek felé! Tárjuk fel magunkat Isten akarata és hívó szava előtt, hogy elfogadva ajándékait sok jót tegyünk az Egyházban és ezzel szolgáljuk társadalmunk kiegyensúlyozott fejlődését.

Végezetül pedig, elismerésemet és köszönetemet fejezem ki mindazok iránt, akik az elmúlt év folyamán, rendezvényeink által, szervezőkként vagy résztvevőkként az Egyház szolgálatában álltak, támogattak és erősítették azokat az alapokat, amelyekre a továbbiakban is építeni akarunk. Isten oltalmazzon meg mindenkit és adjon erőt és örömet az Ő szolgálatában! Az Ő áldásában gazdag és a Boldogságos Szűz Mária oltalma alatt védett Boldog Új Esztendőt kívánok mindenkinek.

Főpásztori áldással.

Nagyvárad, 2012. január 1-én

†László s.k.
megyéspüspök

(Felolvasható a karácsonyi ünnepkör valamelyik vasárnapjának szentmiséin. A Főtisztelendő Paptestvéreket kérem, hogy az Egyházamban Egyházamért című lapot a házszentelések alkalmával minden családnak ajándékként szíveskedjenek átadni. A lap a püspöki hatóság irodáján vehető át.)

Nr. 2364/2011.

PASZTORÁLIS BIZOTTSÁG

Lelkipásztori munkánk előmozdítása érdekében szükségesnek látom egy olyan grémium létrehozását, amely felvállalja a különböző lelkipásztori területeken a tevékenységek megszervezését és azok irányítását. Ezen célból, a szükséges egyeztetés után, Pasztorális Bizottságot hozok létre, amelynek tagjai olyan lelkipásztorok, akik hajlandóságot mutattak arra, hogy következetesen és tevékenyen bekapcsolódjanak a pasztorális tevékenységek tervezésébe és koordinálásába. Az ő feladatuk lesz előkészíteni a Pasztorális Tanács létrehozását is, ahogyan azt az egyházi törvénykönyv meghatározza és lehetővé teszi (v.ö. ET 511-514. k.).

Egyházmegyénk Pasztorális Bizottságának tagjai:

Dr. Kovács Zsolt irodaigazgató, koordinátor,
Ns. és Ft. Fejes Rudolf Anzelm O.Praem főapát,
Ns. és Ft. Kiss Albert főesperes, plébános,
Ft. Pék Sándor esperes, plébános,
Ft. Kubalak Péter esperes, plébános,
Ft. Kuglis Gábor plébános,
Ft. Szabó Ervin, spirituális,
Ft. Vakon Zsolt, püspöki titkár, ifjúsági felelős.

A Pasztorális Bizottság tagjait **2012. január 24-én d.e. 10.00** órára várjuk a Püspöki Palotába egy első megbeszélésre. Ezt követően megáldásra kerül az Egyházmegyei Pasztorális Központ (Kanonok sor 13). A Paptestvérek munkájukra Isten áldását kívánom!

* * *

Nr. 2365/2011.

KÖSZÖNET AZ ANYAGI TÁMOGATÁSÉRT

A Főtisztelendő Plébánosoknak, a szerzeteseknek és jótévedőknek, valamint kedves híveinknek ezúton is megköszönünk minden anyagi áldozatot és hozzájárulást, amellyel a 2011. évben egyházmegyénk tevékenységét támogatták, vagy a világegyház gondjainak megoldásában részt vállaltak. Isten fizesse meg mindenkinek az áldozatát!

Nr. 2366/2011.

STÓLADIJAK ÉS EGYHÁZI HOZZÁJÁRULÁS

A 2012-es évre is megerősítem az előző években alkalmazott stóladíjakat, ill. a hívek egyházi hozzájárulását:

Szentmise (énekes)	15,- RON;
Szentmise (csendes)	10,- RON;
Esketés	150,- RON;
Temetés	150,- RON.

Ismételten hangsúlyozom, hogy ezen megállapított és az egész egyházmegyére elrendelt díjak minden plébánián kötelezőek. Alkalmazásukkal együtt jár az is, hogy, híveink számára méltó és rendezett szolgáltatásokat biztosítsunk.

A **hívek egyházi hozzájárulását** illetően, továbbra is az előző év gyakorlata követendő, amiért megismétlem az eddig elrendelteket: *”a hozzájárulás a hívek bármilyen személyes jövedelmének – pénzbeli fizetés, nyugdíj vagy bármilyen más jövedelem – 1%-át jelenti. Amikor a jövedelem 1%-át gyakorlatilag nem lehet kimutatni, az egyházi hozzájárulás évente legalább 50,- RON-t tegyen ki. Az itt megerősített és elrendelt egyházi hozzájárulást, minden plébánián maradéktalanul alkalmazni kell. A prudentia pastoralis jegyében híveinket türelemmel és világosan tájékoztassuk arról, hogy az egyházi hozzájárulásban kifejezésre jut a híveknek az Egyházhoz való felelős tartozása”* (Ord. Circ. IV./2010, Nr. 1825). Bár tapasztaljuk, hogy a jelenlegi gazdasági válság eléggé megnehezíti híveink életét és mi magunk is érezzük ennek következményeit, az egyházi törvénykönyv ide vonatkozó előírásait (ET 222.k.1. §) tapintattal, de következetesen terjesszük híveink elé, akiket arra buzdítsunk, hogy ne feledkezzenek meg az Egyház támogatásáról sem.

Egyházmegyénk hívei az egyházi hozzájárulásukat saját plébániájukon, ill. azon a plébánián kötelesek befizetni, amelynek területén laknak. Minden plébános tekintse kötelességének az itt meghatározott előírások alkalmazását, valamint annak előmozdítását is, hogy a hívek a saját plébániájukon adhassák le hozzájárulásukat.

Olyan esetekben, amikor híveink különböző egyházi szolgáltatást igényelnek, de egyházi hozzájárulásukat hosszabb ideig nem fizették ki, ugyancsak a már említett „prudentia pastoralis“ szellemében, jelenlegi értékben **tíz évre** lehet azt visszamenőleg igényelni. Ilyenkor is, a plébános gondoskodjon arról, hogy a nála jelentkező hívek, amennyiben nem saját hívei, a szolgáltatásokhoz megkívánt kánoni feltételek mellett, saját plébániájukon rendezzék az anyagi hozzájárulás ügyét is.

Nr. 2367/2011.

KIMUTATÁSOK ÉS JELENTÉSEK BENYÚJTÁSA

Kérem Főtisztelendő Paptestvéreimet, hogy az évvégi jelentéseket és kimutatásokat – statisztikai adatok, évvégi zárszámadás, költségvetéstervezet, anyakönyvi másolatok, gépkocsik nyilvántartása – legkésőbb **2012. február 15-ig** nyújtsák be a Püspöki Hivatalhoz. A statisztikák kiállításánál törekedjünk továbbra is reális adatok feltüntetésére. Ugyanez az elv érvényesüljön a költségvetés tervezetek elkészítésénél is. Külön felhívom a figyelmet az anyakönyvi másolatok beküldésére, azoknak tisztaságára és helyességére! Kérem a plébánosokat, igyekezzenek pótolni a Püspöki Levéltárból hiányzó példányokat is.

* * *

Nr. 2368/2011.

FAKULTÁSOKRÓL

Az eddigi gyakorlat szerint, **vegyes vallású házasságok** megkötéséhez szükséges engedélyt a 2012. évre is megadom, kihangsúlyozva azt, hogy ilyen esetekben ragaszkodnunk kell az ET 1124 – 1126. kánonjában előírt feltételek teljesítéséhez. Egyben azt is kérem, hogy lelkiismeretesen készítsük el a szükséges iratokat, amelyeket a plébániai irattárban őrizzünk, az engedély megadását pedig a Házassultak anyakönyvébe a következő formában jegyezzük be: *„Engedélyezve a nagyváradi püspök 2368/2011. számú felhatalmazása alapján”*. A vegyes vallású házasságok megkötéséről szóló kimutatást a 2011. évre, a többi jelentéssel együtt **2012. február 15-ig** kérem benyújtani Hivatalomhoz feltüntetve a felek nevét, vallását, születési, illetve keresztelési helyét és idejét, a házasság megkötésének helyét és idejét, valamint az eskető papnak a nevét. Kérem, ezen jelentést is kezeljük lelkiismeretesen és a kért adatokat a megadott határidőig adjuk le a Püspöki Hivatalban.

A **valláskülönbség** akadályá alóli felmentést, a **14. életévüket betöltötték megkeresztelésének** engedélyezését, valamint a **házassági forma** alóli felmentést minden egyes esetben **külön kell kérni az Ordináriustól**.

Az egyházmegyénkben gyóntatási joghatósággal rendelkező minden papnak engedélyt adok az *abortusz* bűnének feloldozására. Ilyen esetekben, megfelelő elégtétel meghatározása mellett, komolyan hangsúlyozzuk ki azt is, hogy a feloldozást külön püspöki engedély alapján kapja meg az illető.

Nr. 2369/2011.
BINÁCIÓK ÉS TRINÁCIÓK

Az ET 905. kánonja értelmében paphiány vagy más lelkipásztori szükségből a helyi ordinárius megengedheti, hogy a papok naponta kétszer, vasár- és ünnepnap akár háromszor is misézzenek. Tekintettel arra, hogy egyházmegyénkben nagyon sok helyen a filiák nagy száma következtében ilyen szükséghelyzet áll fenn, a Főtisztelendő Paptestvéreknek továbbra is megadom a binálási és trinálási engedélyt azzal a megjegyzéssel, hogy ezt a lehetőséget lelkiismeretesen kezeljük.

Az ET 951. kánonja szerint, ilyen esetekben is a miséző pap csak egy mise stipendiumát tarthatja meg magának, a többit pedig „*az ordinárius által előírt célra fizeti be*”. Eddigi rendelkezésem értelmében engedélyezem, hogy ezen stipendiumok összegét továbbra is a hivatalos kiszállások támogatására vagy autójavítási költségek fedezésére fordíthassa a lelkipásztor azon szigorú feltétellel, hogy pontos kimutatást vezessen ezen összegekről és az ezekből eszközölt kiadásokról. Az ide vonatkozó kimutatást az elmúlt évre – binációk és trinációk számát – kérem szíveskedjenek lelkiismeretesen a többi kimutatással együtt **2012. február 15-ig** a Püspöki Hivatalhoz benyújtani.

Az ET 958. kánonja értelmében kötelességünk pontos kimutatást vezetni a miseadományokról. Ezen nyilvántartások – az intenciók könyv – ellenőrzése az Ordináriusra tartozik, valamint megbízásomból az esperesekre, akik az évi látogatások alkalmával kérem végezzék ezt el lelkiismeretesen.

* * *

Nr. 2370/2011.
EGYHÁZMEGYEI GYŰJTÉSEKRŐL

Kérem a Főtisztelendő Plébános Urakat, kezeljék nagyon komolyan az egyházmegyei gyűjtések megszervezésének és a begyűlt adományok továbbításának ügyét (v.ö. ET 1266. k., 1271. k.). Nem helyes és egyáltalán nem hiteles gyakorlat az, amikor egyes plébánosok az év vége felé fizetik be a gyűjtések címén begyűlt – és évek óta állandó – összegeket. Továbbá kötelességünkhöz tartozik híveinket tájékoztatni a gyűjtések céljáról, megmagyarázva nekik azt, hogy mi magunk is részesülünk támogatásban. Azt se mulasszuk el, hogy beszámoljunk nekik minden egyes gyűjtés alkalmával a begyűlt összegekről.

Az eddigi gyakorlat megtartásával, továbbra is a következő egyházmegyei gyűjtések lelkiismeretes megszervezését szorgalmazom egyházmegyénk területén:

Szentföld javára	- Nagypénteken, 2012 április 6-án;
Papnevelés céljaira	- Hivatások vasárnapján, 2012 április 29-én;
Péter-fillérek	- Szt. Péter és Szt. Pál apostolok ünnepén, június 29-én;
Missziók javára	- missziók vasárnapján, 2012 október 21-én;
Karitás javára	- Szent Erzsébet ünnepe körüli vasárnap, 2012 november 18-án.

Az egyházmegyei direktórium is emlékeztet ezekre a gyűjtési napokra. Hasznosnak találom, ha ezeket a napokat minden plébániatemplom hirdetőtáblájára is kifüggesztjük, hogy híveink idejében értesüljenek a gyűjtési napokról és azok céljáról. Természetesen ez nem ment fel bennünket attól, hogy szóban is buzdítsuk híveinket az adakozásra.

* * *

Nr. 2371/2011.

EGYHÁZI ÉPÜLETEINK KEZELÉSÉSE ÉS A PÁLYÁZATOK

Isten és jótevőink segítségének köszönhetően, valamint lelkipásztoraink és munkatársaink szorgalmas munkájának eredményeként, az elmúlt évben is sikerült kisebb nagyobb javítási, restaurálási vagy fejlesztési munkát elvégezni egyházi ingatlanaink körül. Köszönöm mindazoknak, akik megértették, hogy támogatási kérelmeinket csak jól átgondolt és kidolgozott tervekkel, illetve felterjesztésekkel tudjuk képviselni a támogató szervezetek előtt, valamint azt is, hogy a kapott támogatásokért pontos elszámolással tartozunk.

Kérem továbbra is Főtisztelendő Paptestvéreimet, kísérjék figyelemmel egyházi épületeink állagát és időben kezdjék el a szükséges javítások tervezését és előkészítését. Legtöbb esetben az ilyen javítási ill. restaurálási munkálatok megvalósítása túlhaladja a helyi egyházközségek lehetőségeit. Bár továbbra is sürgetnünk kell az önrész felvállalását és előteremtését, nagyobb munkálatok kivitelezéséhez szükségünk van segítségre, amelyet pályázatok révén próbálunk megszerezni.

Gyakorlati szempontból ez a következőket jelenti:

- javítási, restaurálási vagy építési munkálatokat **jóváhagyás** végett idejében és írásban kell jelenteni a Püspöki Hatóságnál (ld. Ord.Circ. II./2011, nr.487, Ord. Circ. I./2010, nr. 390).

- a **felterjesztésnek** tartalmaznia kell a tervezett munkálatok rövid leírását és azoknak megokolását, a rendelkezésre álló alap ill. egyéb források megjelölését és a munkálatok hozzávetőleges költségvetését.

- a **pályázatok** összeállításához az eddigiekhez még szükséges a részletes költségvetés (munkálatok feltüntetése az F3 nyomtatvány szerint az anyagszükséglettel együtt a C6 nyomtatványt követve), a hatósági engedélyek (ott, ahol ezeket be kell szerezni a helyi- vagy a műemlékvédelmi hatóságoktól), a kivitelező cégek árajánlatai (a 20.000 RON feletti értéknél ajánlatos, hogy több cégtől szerezzünk árajánlatot) és egy a segítő szervezethez intézett kérvény a plébános részéről.

- a **munkálatok kivitelezéséhez** szükséges még a kivitelezési-vállalkozói szerződés, amelyet kölcsönös megegyezés ill. megállapodás után, a Püspöki Hatóság szakembereinek látamozásával lehet aláírni. Ajánlatos, hogy ismeretlen kivitelezők esetében referenciákat kérjünk előző munkálataikról. Szerződési formákat a Püspöki Hatóság irodáján is lehet szerezni.

- a kapott **támogatások elszámolásánál** fontos a megadott idők betartása és a kapott összegek hivatalos formában történő visszaigazolása. Ehhez szükségesek a számlák (facturi), a nyugták (chitanțe), ill. a banki kifizetéseket igazoló dokumentumok (ordine de plată). Szükséges továbbá az elvégzett munkálatokról készített jelentés (situație de lucrări), valamint a vállalkozóval kötött szerződés, amennyiben a korábbi dokumentumok utalást tesznek erre.

- a **munkálatok elvégzése után** átvételi jegyzőkönyvet kell készíteni a vállalkozó, a plébánia (plébános és egyháztanács képviselői) és a Püspöki Hatóság képviselőinek jelenlétében.

Főtisztelendő Paptestvéreim figyelmébe ajánlva a fenti szempontokat és követelményeket, továbbra is minden lehető segítséget próbálunk biztosítani munkálataink zökkenőmentes tervezése és kivitelezése érdekében.

* * *

Nr. 2372/2011.

PAPI ADATBÁZIS KIEGÉSZÍTÉSE

Mivel egyházmegyénk papságáról minél teljesebb adatbázist szeretnénk létrehozni, kérem a Főtisztelendő Paptestvéreket, a mellékelt *Curriculum Vitae* című nyomtatvány alapján szíveskedjenek **2012. január 31-ig** beküldeni az adatokat a Püspöki Hivatal irodájába.

Nr. 2373/2011.

PAPI ÉVFORDULÓK 2012-ben

A következő évben is imádságainkkal kísérjük kerek évfordulókat ünneplő Paptestvéreinket.

Aranymisés

május 31-én – Nm. és Ft. Tempfli József, ny. püspök ;

80 éves

december 5-én – Ft. Bálintffy Béla, tb. esperes, ny. plébános;

70 éves

november 29-én – Ns. és Ft. Mons. Fodor József, ált. helynök, nagyprépost;

60 éves

január 8-án – Ft. Takács Pál, tb. esperes, plébános,

december 6-án – Ft. Knecht József, plébános;

50 éves

január 23-án – Ft. Curaliuc Demeter, plébános,

augusztus 26-án – Ft. Bogdán István, tb. kanonok, plébános;

40 éves

június 5-én – Ft. Székely Antal, segédlelkész,

november 18-án – Ft. Pitó Lajos, plébános.

Ad multos annos!

* * *

Nr. 2374/2011.

EXKARDINÁCIÓK

Exkardinációs iratot adtam a következő paptestvéreknek:

- **Ft. Simon Ferenc** plébános, aki a Bécsi Főegyházmegyébe kíván inkardinálódni;

- **Dr. Rencsik István** plébános, aki a Freiburgi Főegyházmegyébe kért inkardinálást.

Életükre és munkájukra Isten áldását kívánom és kérem őket, ne feledkezzenek meg a nagyváradai egyházmegyéről sem, ahol hivatásuk és papi képzésük kibontakozásnak indult!

Nagyvárad, 2011. december 15-én

† László s.k.
megyéspüspök